

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0081/2014

3.2.2014

BETÆNKNING

om Kommissionens syvende og ottende rapport om EU's samhørighedspolitik og strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 (2013/2008(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: Vilja Savisaar-Toomast

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	11
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER	15
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING	19
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	23

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Kommissionens syvende og ottende rapport om EU's samhørighedspolitik og strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013

(2013/2008(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens syvende rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed af 24. november 2011 (COM(2011)0776) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEC(2011)1372),
- der henviser til Kommissionens ottende statusrapport om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed Krisens regionale og bymæssige dimension (COM(2013)0463) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2013)0232),
- der henviser til Kommissionens rapport Samhørighedspolitik: Strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 af 18. april 2013 (COM(2013)0210) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2013)0129),
- der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2011 (COM(2011)0615),
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer¹,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013²,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabon-målsætningerne og EU2020-målene³,
- der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- der henviser til Regionsudvalgets 4. overvågningsrapport om Europa 2020, oktober 2013,

¹ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 113.

² EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 39.

³ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

- der henviser til det fælles dokument fra Kommissionens generaldirektorater for Regionalpolitik og Bypolitik samt Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion med titlen "EU Cohesion Policy Contributing to Employment and Growth in Europe" (EU's samhørighedspolitikks bidrag til beskæftigelse og vækst i Europa), juli 2013,
 - der henviser til undersøgelsen offentliggjort af Europa-Parlamentet med titlen "Samhørighedspolitik efter 2013: en kritisk evaluering af lovforslagene", juni 2012,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0081/2014),
- A. der henviser til, at der er empirisk belæg for, at den økonomiske, finansielle og sociale krise har standset konvergensprocessen eller sågar vendt den, hvilket forværrer ulighederne mellem regionerne og afslutter en lang periode, hvor de regionale forskelle målt i BNP pr. indbygger og arbejdsløshed inden for EU havde været støt faldende, samtidig med at det har en alvorligere indvirkning på de svagere regioner i EU;
 - B. der henviser til, at de offentlige midler er blevet knappere både på medlemsstatsniveau og EU-niveau og er udsat for et stigende pres, samtidig med at krisen og den efterfølgende recession samt statsgældskriserne i flere medlemsstater har fået medlemsstaterne til endelig at gennemføre de nødvendige vigtige strukturelle reformer for at bidrage til at genoprette den økonomiske vækst og jobskabelsen, hvilket undertiden har ført til nedskæringer i samfinansieringen af strukturfondene og Samhørighedsfonden;
 - C. der henviser til, at de finanspolitiske konsolideringstiltag har ført til, at samhørighedspolitikken spiller en større og vigtigere rolle som kilde til offentlige investeringer, især på subnationalt niveau, og at midler under denne politik udgør over halvdelen af alle offentlige investeringer i et betydeligt antal medlemsstater og regioner;
 - D. der henviser til, at krisen influerer negativt på alle de europæiske regioner og byer, hvilket øger vigtigheden af finansiering under samhørighedspolitikken, herunder i overgangsregionerne og de mere udviklede regioner;
 - E. der henviser til, at målsætningerne for Europa 2020-strategien har en meget stærk regional dimension, som der bør tages hensyn til under forberedelsen og gennemførelsen af den næste generation af programmer under samhørighedspolitikken og EU's øvrige investeringspolitikker;
 - F. der henviser til, at samhørighedspolitikken hidtil har lagt større vægt på udnyttelsen end på at definere og overvåge - og evaluere opnåelsen af - målsætninger, og at overvågnings- og evalueringssystemerne ikke fuldt ud opfylder deres formål, nemlig at forbedre definitionen af differentierede målsætninger i henhold til de særlige lokale, regionale og interregionale kendetegn og behov;
 - G. der henviser til, at samhørighedspolitikken fortsat vil være den vigtigste kilde til offentlige

EU-investeringer i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020; der henviser til, at den nye ramme for samhørighedspolitikken lægger meget stor vægt på, at det er nødvendigt at koncentrere investeringerne på regionalt og lokalt plan på vigtige områder såsom jobskabelse, SMV'er, beskæftigelse (især beskæftigelse til unge), arbejdskraftens mobilitet, undervisning og uddannelse, IKT, bæredygtig transport og fjernelse af flaskehalse, bæredygtig energi, miljø, fremme af de offentlige myndigheders institutionelle kapacitet samt effektiv offentlig forvaltning og byudvikling;

- H. der henviser til, at behovet for at opnå flere resultater med færre ressourcer har motiveret medtagelsen af intelligent specialisering i den nye samhørighedspolitiske ramme (forordningen om fælles bestemmelser¹) med henblik på, at regionerne skal tage en strategisk og mindre fragmenteret tilgang til økonomisk udvikling gennem målrettet støtte til forskning og innovation;
- I. der henviser til, at partnerskab og flerniveaustyring er horisontale, generelle principper med henblik på at gennemføre EU's strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i forbindelse med den næste lovgivningsmæssige ramme for samhørighedspolitikken;
- J. der henviser til, at de evalueringer, der blev foretaget i programperioden 2007-2013, ikke dækker hele evalueringscyklussen, herunder effektivitet og indvirkning;
- K. der henviser til, at midlernes udnyttelsesgrad ligger på omkring 50 % i medlemsstaterne og lå på omkring 30 % i periodens sidste år;
- L. der henviser til, at SMV'erne har problemer med at få adgang til finansiering fra banksektoren;

Generelle udfordringer for gennemførelsen i den nuværende programperiode

1. hilser den syvende og ottende fremskridtsrapport samt den strategiske rapport 2013 velkommen og opfordrer Kommissionen, der nu iværksætter sin efterfølgende evaluering 2007-2013, og medlemsstaterne til at sikre, at overvågningen og evalueringen er baseret på pålidelige data, at se på effektiviteten, virkningerne og følgerne af operationerne og til at sikre, at den efterfølgende evaluering er afsluttet ved udgangen af 2015, som det er fastlagt i den tidligere generelle forordning, så der kan drages klare konklusioner med henblik på gennemførelsen af den nye programperiode;
2. mener, at budgetkonsoliderende politikker ikke alene kan fremme væksten og fremme investeringer, som genererer bæredygtige job af god kvalitet, men at dette også kræver foranstaltninger, som støtter økonomien og de spæde fremskridt, der er gjort i retning af genopretning;

¹ Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006. (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge investeringerne inden for iværksætteri, virksomhedsopretning og selvstændig erhvervsvirksomhed med henblik på at skabe flere job, især eftersom SMV'er og mikrovirksomheder står for over to tredjedele af EU's job i den private sektor; mener, at der bør lægges særlig vægt på det regionale og lokale niveau; mener endvidere, at investering i socialøkonomisk virksomhed og socialt iværksætteri giver en god yderligere mulighed for at opfylde de samfundsmæssige behov, der ikke bliver opfyldt af offentlige goder og tjenesteydelser;
4. udtrykker sin bekymring over manglen på tilstrækkelige offentlige midler, især på subnationalt niveau, til at gennemføre Europa 2020-strategien ordentligt, hvilket skyldes virkningerne af den økonomiske krise, og over den kendsgerning, at et betydeligt antal mindre udviklede medlemsstater og regioner i vidt omfang er afhængige af finansiering under samhørighedspolitikken; mener, at inden der træffes beslutning vedrørende eventuelle makroøkonomiske sanktioner, bør visse medlemsstaters stærke udviklingsmæssige afhængighed af samhørighedsfinansiering overvejes nøje;
5. mener, at selv om de midler, der er afsat til samhørighedspolitikken i den næste flerårige finansielle ramme, er forholdsvis små i forhold til behovet, kan en forbedret effektivitet samt synergier mellem EU-budgettet og de nationale budgetter ikke desto mindre være vigtige løftestænger for væksthæmmende politikker;
6. mener, at det med henblik på at bidrage til at gennemføre EU 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i overensstemmelse med målene om økonomisk, social og territorial samhørighed, uanset nødvendigheden af at fokusere på sektorer med et langsigtet potentiale for jobskabelse og innovation, er vigtigt at tage hensyn til de betydelige behov i mange mindre udviklede regioner for investeringer i infrastrukturprojekter i grundlæggende sektorer, såsom transport, telekommunikation og bæredygtig energi;
7. mener - selv om lokale og regionale myndigheder er involveret i forberedelsen af partnerskabsaftaler - at der bør gøres mere for at styrke den territoriale dimension i styringssystemet for samhørighedspolitikken, Europa 2020-strategien og det europæiske semester ved at sikre en reel dialog og komplementaritet mellem de forskellige styringsniveauer på den ene side og konsistens mellem de prioriteter, der fastsættes på disse niveauer, og de behov og særlige forhold, der identificeres på nationalt, regionalt og lokalt niveau, på den anden side; understreger i denne henseende vigtigheden af at sikre, at kommuner og regioner på behørig vis inddrages i fastlæggelsen af nationale strategier og bestemmelsen af de særlige problemer og udfordringer, idet man undgår enhver forøgelse af den administrative byrde;
8. mener, at samhørighedspolitikken er bedst egnet til at give Europa 2020-strategien den nødvendige territoriale dimension, som er nødvendig for at håndtere de meget relevante forskelle i vækst i EU og i medlemsstaterne og sikre, at vækstpotentialet også udnyttes i Unionens mest afsidesliggende og tyndtbefolkede områder, og til at imødegå den kendsgerning, at forskelle i institutionelle kapaciteter betyder, at de forskellige regioner ikke kan benytte de givne mål som reference på samme måde;

Styrkelse af beskæftigelse og social inklusion:

9. Er navnlig bekymret for, at den procentdel af befolkningen, som er i risiko for fattigdom eller social udelukkelse, og som lider under materielle afsavn, forringelses af miljøet og dårlige boligforhold, eller som har meget lav arbejdsintensitet og er truet af udelukkelse og energifattigdom, på grund af krisen er vokset betydeligt, især i konvergensregioner og -byer, hvilket især gælder regionerne omkring hovedstæder, der ifølge indikatorerne er klassificeret som udviklede, idet de mest udsatte desuden navnlig er kvinder, familier med aleneforældre, store familier med fire eller flere børn, plejere (især plejere af handicappede familiemedlemmer), medlemmer af marginaliserede samfundsgrupper eller ældre mennesker, der er tæt på pensionsalderen, og for hvem det er svært at få adgang til lige muligheder;
10. mener, at det haster med at få løst disse spørgsmål, som i alvorlig grad undergraver samhørigheden mellem regionerne og truer Unionens konkurrenceevne på mellemlang og lang sigt, ved at der fokuseres på politikker, som sikrer adgang til bæredygtig beskæftigelse af god kvalitet og social inklusion, idet SMV'ernes rolle – især gennem unge – fremmes i denne henseende, fragmenteringen nedbringes, og det gøres lettere at skifte job, idet der fokuseres på faglige omskolingsprogrammer for langtidsledige, og man trækker på den erfaring, der er indhøstet af de borgere, der står ved slutningen af deres karriere, og lige økonomisk uafhængighed for kvinder og mænd fremmes; anser det for væsentligt også at fremme fysisk tilgængelighed og tilgængeligheden af informations- og kommunikationsmedier, hvis gennemførelse skal måles på grundlag af objektive og sammenlignelige indikatorer, idet der også tages hensyn til de demografiske udfordringer;
11. fastholder, at Den Europæiske Socialfond (ESF) spiller en vigtig rolle med hensyn til at mindske ulighederne i menneskelig kapital blandt regionerne, idet denne fond parallelt og i kombination med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bidrager til at gennemføre nogle af EU's aktuelle topprioriteter, nemlig at sætte skub i ungdomsbeskæftigelsen og arbejdsmarkedet, fremme bæredygtig økonomi og vækst, mindske antallet af unge, som forlader skolen før tiden, og bekæmpe fattigdom, forskelsbehandling og social udstødelse; Fastholder derfor, at der er et behov for at styrke princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, især hvad angår effektiviteten af ESF's arbejde, og opfordrer Kommissionen til at foretage en fuldstændig analyse af de samlede virkninger og resultater af ESF's indsats for beskæftigelsestallene og med hensyn til jobskabelse;
12. anerkender, at en stor del af ESF's udgifter tildeles med henblik på at fremme af flere og bedre job, understøtte integration af dårligt stillede grupper – herunder handicappede – og deres deltagelse og til udvikling af et rummeligt samfund, som er tilgængeligt for alle; understreger dog, at der i krisetider bør lægges mere vægt på, at ESF mere effektivt tager sigte på at bekæmpe lokale og regionale forskelle og social udelukkelse, skabe adgang til beskæftigelse for de mest udsatte grupper og især unge mennesker og for at hjælpe kvinder med at blive genintegreret på arbejdsmarkedet ved at reducere den kønsbaserede opdeling;
13. henviser til, at det store antal unge, der forlader skolen i utide uden noget videreførende afgangsbrev, i visse regioner langt overstiger målet på 10 %, og at unge, der forlader skolen i utide, skal have et tilbud om uddannelse, erhvervsuddannelse eller arbejde, der opfylder deres behov; henviser i denne forbindelse til ungdomsgarantiens betydning for

unge, der forlader skolen i utide; understreger, at det for at reducere antallet af unge, der forlader skolen i utide, er vigtigt, at uddannelsessystemet er rummeligt og giver alle unge lige muligheder; understreger, at der må findes en løsning med henblik på integration af lavt kvalificerede unge på arbejdsmarkedet ved at tilbyde tilgængelig erhvervsuddannelse og efteruddannelse af høj kvalitet for at hjælpe dem med at erhverve kvalifikationer, da manglende kvalifikationer kan forhøje risikoen for arbejdsløshed, som igen fører til fattigdom, og medfører en lang række sociale udfordringer i forbindelse med udelukkelse, fremmedgørelse og mislykkede bestræbelser på at opbygge et selvstændigt liv; påpeger, at ESF's bidrag i denne forbindelse er afgørende med hensyn til at hjælpe flere unge med at kunne holde fast ved skolegangen og erhverve de kvalifikationer, der er nødvendige for at få et job og en karriere, og til at sikre bredere adgang til uddannelse af høj kvalitet med særlige projekter for børn fra dårligt stillede befolkningsgrupper og minoriteter, herunder handicappede; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til passende erhvervs- og efteruddannelse til dem, der vil have fordel af det;

14. understreger, at de unges beskæftigelsessituation er stærkt afhængig af den generelle økonomiske situation, og at det derfor er yderst vigtigt at støtte, vejlede og overvåge de unge i forbindelse med overgangen fra uddannelse til arbejdsliv; mener derfor, at Kommissionen til at tilpasse fremtidige politikforslag på dette område til initiativerne "Unge på vej" og "Muligheder for unge";
15. fremhæver, at beskæftigelsen i visse regioner fortsat ligger på under 60 %, og at en række regioner endda mangler 20-25 % i at nå deres egne nationale målsætninger, hvilket har særlig negative virkninger for unge, kvinder, ældre, plejere og handicappede, understreger, at visse kriseforanstaltninger har haft en negativ indvirkning på samhørigheden og grundlæggende har øget ulighederne i EU; understreger, at det kræver målrettede foranstaltninger, som løser problemet med jobskabelse, uddannelsesmuligheder og jobbevarelse, at holde højriskogrupper på arbejdsmarkedet eller at skabe beskæftigelsesmuligheder for dem; understreger, at der i visse afsidesliggende samfund lever mennesker, der allerede i adskillige generationer har levet i arbejdsløshed, og hvoraf først og fremmest de marginaliserede befolkningsgrupper er truet;
16. påpeger, at beskæftigelsesfrekvensen fortsat har ligget et godt stykke under Europa 2020-målet om, at mindst 75 % af befolkningen i alderen 20-64 år skal være i arbejde i 2020; bemærker, at de enkelte medlemsstater, selv om der ikke er specifikke beskæftigelsesmål på regionalt plan, har fastsat nationale mål, som i de fleste tilfælde ikke er opfyldt, da den finansielle og økonomiske krise har haft en meget asymmetrisk virkning på de regionale arbejdsmarkeder, hovedsageligt i Sydeuropa, med en markant stigning i ungdomsarbejdsløsheden;
17. mener, at alle regioner står over for udfordringen med at skabe bæredygtig vækst og fremme ressourceeffektiviteten; understreger i denne henseende behovet for politikker, som omfatter prioritering af investeringer på områderne for uddannelse, livslang læring, forskning, innovation og udvikling, energieffektivitet og lokalt iværksætteri, samt skabelse af nye finansieringsinstrumenter for alle former for virksomheder og især for SMV'er;
18. minder om det potentiale, som SMV'er har for jobskabelse, og opfordrer indtrængende

medlemsstaterne til at udvikle politikker, der forbedrer adgangen til finansiering og finansieringsbetingelserne for SMV'er; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden af udbudsprocedurerne og nedbringe den tid, der går mellem udstedelse af en opfordring til interessetilkendegivelse og tildelingen af en kontrakt, især for SMV'er, som konkurrerer i et miljø, der hurtigt forandrer sig;

19. opfordrer indtrængende til, at der rettes særlig opmærksomhed mod de kulturelle og kreative sektorer, der bidrager til at nå "Europa 2020"-strategiens målsætninger, især dem for jobskabelse; understreger disse sektors uundværlige bidrag til udviklingen af regioner og byer; opfordrer til, at en målrettet videreuddannelse af kvinder inden for disse sektorer fremmes på vedholdende måde for at sikre, at kvinders kvalifikationer effektivt kan udnyttes, og nye jobmuligheder kan skabes;

Bedømmelse af beviser

20. minder om, at selv om der er stærke beviser for, at gennemførelsen af samhørighedspolitikken er fremskyndet, og at de deraf følgende programmer har ydet vigtige bidrag på mange områder, hvor der er behov for investeringer for at opnå økonomisk modernisering og konkurrenceevne (såsom forskning og udvikling, støtte til SMV'er, reindustrialisering, social inklusion og uddannelse og undervisning), er der risiko for, at en række medlemsstater ikke får gennemført deres programmer inden udløbet af den nuværende programmeringsperiode; opfordrer Kommissionen til indgående at undersøge årsagerne til de lave udnyttelsesrater og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre medfinansiering for at fremskynde gennemførelsen af finansiering;
21. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge synergier mellem midler under samhørighedspolitikken og andre EU-midler (f.eks. til TEN-T, TEN-E, CEF, Horisont 2020, Cosme og andre programmer) samt midler fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen og forenkle og forbedre adgangen til de midler, der er til rådighed, for at tilskynde SMV'er, civilsamfundsorganisationer, lokale kommuner og andre interesserede støttemodtagere til at gøre brug af dem;

Kontrol og evaluering – udfordringer

22. mener, at evaluering spiller en afgørende rolle i den politiske debat og læreproces, men er bekymret over, at den ujævne kvalitet af fremskridtsrapporteringen – selvom tilvejebringelsen af overvågningsdata og oplysninger om gennemførelsen forbedrer kvaliteten af de fastsatte mål – ofte gør det vanskeligt at danne et fuldstændigt og nøjagtigt billede af de fremskridt, der gøres på regionalt og lokalt plan for at nå målene; understreger, at evalueringen også bør vurdere og foreslå foranstaltninger for at lette unødvendige byrder for modtagerne, herunder SMV'er, lokale og regionale myndigheder og ngo'er; mener, at alle yderligere byrder forbundet med overvågning bør undgås;
23. mener, at rapporten ikke fuldt ud giver et klart billede af de opnåede fremskridt med hensyn til at gennemføre samhørighedspolitikken og nå de fastsatte mål, hvilket enten

skyldes mangel på data på et relevant niveau, eller at der ikke er en tilstrækkeligt klar forbindelse mellem de leverede statistiske oplysninger og opfyldelsen af samhörighedspolitiske mål, som kræver overvågning;

24. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udnytte de tilgængelige overvågnings- og evalueringsredskaber fuldt ud i forbindelse med den nuværende lovgivningsmæssige ramme med henblik på at styrke gennemsigtigheden af rapporteringen og opnå en højere kvalitet i programmeringen og dens gennemførelse (bedre resultatorientering, brug af fælles outputindikatorer, valg af programspecifikke resultatindikatorer og en klar resultatramme);
25. der henviser til, at vurderingerne af programmerne under samhörighedspolitikken for perioden 2007-2013, der er finansieret over Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhörighedsfonden, viser en generelt god bevidsthed i medlemsstaterne om kravene til ligestilling mellem kønnene, når de udarbejder programmerne (70 %¹), men også, at ligestilling mellem kønnene langt fra er effektivt integreret i programmerne gennem en klar identifikation af problemer eller målbare mål (mindre end 8 %); anmoder Kommissionen om at forbedre medlemsstaternes indrapporteringssystemer yderligere ved at indføre og anvende indikatorer, så det bliver muligt at vurdere det arbejde, der gøres inden for virkelig fremme af ligestilling under samhörighedspolitikken, og i hvilken udstrækning dette arbejde er lykkedes;
26. opfordrer indtrængende Kommissionen til at kontrollere, om forvaltningsmyndigheder anvender direktivet om forsinket betaling i forbindelse med modtagerne af projekter og træffer passende foranstaltninger til at mindske forsinkelserne af betalingerne;
27. opfordrer Kommissionens Interne Revisionstjeneste og Revisionsretten til at øge antallet af resultatrevisioner af Samhörighedsfonden, strukturfondene og navnlig ESF;
28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

¹ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

BEGRUNDELSE

I juni 2010 godkendte Det Europæiske Råd Europa 2020-strategien, der er EU's strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Regionale og lokale myndigheder kan yde et vigtigt bidrag til denne strategi gennem de aktioner, som henhører under deres ansvarsområde.

Samhørighedspolitikken er en vigtig gennemførelsesmekanisme for Europa 2020 med en lang tradition for at udforme og gennemføre integrerede programmer for regioner og byer i partnerskab med regionale og lokale myndigheder, økonomiske aktører, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet. Den kan forsyne Europa 2020 med den aktive støtte fra regionale og lokale myndigheder, som strategien behøver for at lykkes.

Den syvende situationsrapport

I november 2011 godkendte Kommissionen den syvende fremskridtsrapport om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed med understregelse af Europa 2020-strategiens bymæssige og regionale dimension.

I den syvende fremskridtsrapport er det blevet vurderet, hvordan regioner og byer via samhørighedspolitikken kan bidrage til de tre former for vækst i Europa 2020-strategien. Her måles byers og regioners afstand til de nationale 2020-mål, der er foreslået i de nationale reformprogrammer.

Der skal i prioriteringen af investeringer under samhørighedsprogrammerne tages hensyn til en regions eller bys udgangspunkt i relation til de nationale 2020-mål og til de koncentrationer, man ønsker at hhv. fremme og bekæmpe.

Den ottende situationsrapport

I juni 2013 vedtog Kommissionen den ottende fremskridtsrapport om økonomisk, social og territorial samhørighed.

I 2014 vil programperioden i forbindelse med samhørighedspolitikken starte i kølvandet på den værste økonomiske afmatning i de sidste 50 år. Krisen har vendt denne konvergensproces for det regionale BNP pr. indbygger og arbejdsløsheden i EU. Udfordringen består nu i at sikre, at der omgående igen slås ind på en stærk vækstkurs i de mindre udviklede regioner og byer.

EU trådte i anden halvdel af 2008 ind i en afmatningsperiode, der varede fem kvartaler. Siden denne afmatning har den generelle vækst i BNP været træg. EU's BNP faldt igen i sidste kvartal af 2011 og de første to og det sidste kvartal af 2012.

Krisen har gjort det vanskeligere at nå Europa 2020-målene på grund af faldet i beskæftigelsen og den øgede fattigdom og social udstødelse. Desuden undergraver de voksende regionale uligheder ét af Den Europæiske Unions og samhørighedspolitikens mål.

Rapporten viser, at problemerne varierer kraftigt i omfang over hele Europa. Dette viser, at udformningen af de kommende samhørighedsprogrammer bør afspejle disse forskelle for at forhøje effekten og rette indsatsen imod de problemer, der er mest akutte.

De fremtidige samhørighedsprogrammer skal på denne baggrund lægge særlig vægt på vækstforøgende og jobskabende investeringer. Kun en stabil og kraftig genopretningsindsats kan nedbringe arbejdsløsheden.

Kommissionen foreslog, at midlerne skulle koncentreres omkring nogle få vigtige områder, såsom beskæftigelsen (især for unge), uddannelse og erhvervsuddannelse, social inklusion, innovation og SMV'er, energieffektivitet og lavkulstoføkonomi, og indsatsen skulle udvides til ikt-infrastrukturer og foranstaltninger til fremme af den digitale vækst.

En budgetkonsolidering vil yderligere øge samhørighedspolitikken rolle som en væsentlig kilde til offentlige investering i perioden 2014-2019. I mange af de mindst udviklede medlemsstater og regioner udgør finansieringen som led i samhørighedspolitikken allerede over halvdelen af de offentlige investeringer.

Strategisk rapport

I april 2013 vedtog Kommissionen sin samhørigheds- og strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013.

Rapporterne fra medlemsstaterne giver et overblik over de socioøkonomiske udfordringer, som medlemsstaterne står overfor, og gennemførelsen af de EU-finansierede programmer i en periode præget af historiske vanskeligheder. Ved at gøre dette bidrager de til at styrke gennemsigtigheden af og den ansvarlighed, der er forbundet med at nå samhørighedspolitikens mål.

De kumulerede tal for de centrale indikatorer, som er indberettet i forbindelse med EFRU- og Samhørighedsprogrammerne, viser de væsentlige bidrag, som disse programmer yder på mange områder, hvor investeringer er nødvendige i forbindelse med økonomisk modernisering og konkurrenceevne. Der blev noteret en væsentlig forøgelse, hvad angår det output, der blev rapporteret i 2011, i sammenligning med de tidligere år. For ESF's vedkommende nyder et stort antal mennesker godt af de programmer, der investerer i adgang til beskæftigelse, uddannelse og erhvervsuddannelse, social inklusion og opbygning af forvaltningskapacitet.

Medlemsstaterne og regionerne skal fordoble deres indsats og gennemføre de udvalgte projekter inden udgangen af 2015. Sådanne bestræbelser vil også levere et væsentligt bidrag til de mål, der indgår i den "vækst- og beskæftigelsespagt", som Det Europæiske Råd fremlagde i 2012. Desuden kan presset på de internationale finanser gøre det vanskeligt for nogle regioner at opnå samfinansiering til at gennemføre programmerne.

I nogle medlemsstater er der betydelige forsinkelser på områderne for innovation og F&U, jernbaner, it-tjenester og bredbånd, energi og kapacitetsopbygning. Nogle medlemsstater vil måske forsøge at omplanlægge i 2014-15 i retning af områder, hvor det er lettere at få pengene brugt (såsom lokale veje).

Programmerne for 2007-2013 har kraftige mekanismer til at spore pengestrømmen og -udnyttelsen men svagere mekanismer til at opstille, overvåge og evaluere mål.

Rapporterne giver derfor et solidt indtryk, hvad angår udnyttelsen, men kæmper med at give en overbevisende fremstilling understøttet af kvantificerede oplysninger om fremskridtene hen imod målene.

INI-betænkningen fra Regionaludviklingsudvalget

Ordføreren forelagde udkastet til betænkning den 13. november 2013, og det blev behandlet i udvalget den 27. november. Der blev i alt stillet 42 ændringsforslag. Der blev udarbejdet 12 kompromisændringsforslag, der alle blev støttet af et stort flertal i udvalget. Den 22. januar 2014 blev det endeligt vedtaget med 39 stemmer for, 1 imod og 1 hverken for eller imod.

Ordføreren støttede den opfattelse, at der er empirisk belæg for, at den økonomiske, finansielle og sociale krise har standset konvergensprocessen eller sågar vendt den, hvilket forværrer ulighederne mellem regionerne og afslutter en lang periode, hvor de regionale forskelle målt i BNP pr. indbygger og arbejdsløshed inden for EU havde været støt faldende, samtidig med at det har en alvorligere indvirkning på de svagere regioner i Unionen.

Ordføreren påpeger, at samhørighedspolitikken hidtil har lagt større vægt på udnyttelsen end på at definere og overvåge - og evaluere opnåelsen af - målsætninger, og at overvågnings- og evalueringssystemerne ikke fuldt ud opfylder deres formål, nemlig at forbedre definitionen af differentierede målsætninger i henhold til de særlige lokale, regionale og interregionale kendetegn og behov.

Samhørighedspolitikken vil fortsat være den vigtigste kilde til offentlige EU-investeringer i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. og den nye ramme for samhørighedspolitikken lægger meget stor vægt på, at det er nødvendigt at koncentrere investeringerne på regionalt og lokalt plan på vigtige områder såsom jobskabelse, SMV'er, beskæftigelse (især beskæftigelse til unge), arbejdskraftens mobilitet, undervisning og uddannelse, IKT, bæredygtig transport og fjernelse af flaskehalse, bæredygtig energi, miljø, fremme af de offentlige myndigheders institutionelle kapacitet samt effektiv offentlig forvaltning og byudvikling.

Politikker for budgetkonsolidering er i sig selv utilstrækkeligt til at øge væksten og fremme investeringer, der skaber bæredygtige arbejdspladser af god kvalitet. Kommissionen og medlemsstaterne skal øge investeringerne inden for iværksætter, virksomhedsetablering og selvstændig erhvervsvirksomhed med henblik på at skabe flere job, især eftersom SMV'er og mikrovirksomheder står for over to tredjedele af EU's job i den private sektor. Det er vigtigt at tage hensyn til de betydelige behov, der er i mange mindre udviklede regioner, hvad angår investering i infrastrukturprojekter inden for grundlæggende sektorer såsom transport, telekommunikation og bæredygtig energi.

På grund af krisen er den procentdel af befolkningen, der risikerer fattigdom og sociale udstødning, materielle afsavn, forringelse af miljøet og dårlige boligforhold, eller som har meget lav arbejdsintensitet og er truet af udelukkelse eller energifattigdom, vokset betydeligt. Den Europæiske Socialfond spiller en vigtig rolle med hensyn til at mindske ulighederne i

menneskelig kapital blandt regionerne, idet denne fond parallelt og i kombination med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling bidrager til at gennemføre nogle af EU's aktuelle topprioriteter, nemlig at sætte skub i ungdomsbeskæftigelsen og arbejdsmarkedet, fremme bæredygtig økonomi og vækst, mindske antallet af unge, som forlader skolen før tiden, og bekæmpe fattigdom, forskelsbehandling og social udstødelse.

Evaluering spiller en afgørende rolle i den politiske debat og læreproces, men den ujævne kvalitet af fremskridtsrapporteringen – selvom tilvejebringelsen af overvågningsdata og oplysninger om gennemførelsen forbedrer kvaliteten af de fastsatte mål – gør det ofte vanskeligt at danne et fuldstændigt og nøjagtigt billede af de fremskridt, der gøres på regionalt og lokalt plan for at nå målene.

anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udnytte de tilgængelige overvågnings- og evalueringsredskaber fuldt ud i forbindelse med den nuværende lovgivningsmæssige ramme med henblik på at styrke gennemsigtigheden af rapporteringen og opnå en højere kvalitet i programmeringen og dens gennemførelse, dvs. bedre resultatorientering, brug af fælles outputindikatorer, valg af programspecifikke resultatindikatorer og en klar resultatramme.

27.11.2013

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

til Regionaludviklingsudvalget

om Kommissionens syvende og ottende rapport om EU's samhørighedspolitik og strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 (2013/2008(INI))

Ordfører for udtalelse: *Ádám Kósa*

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Regionaludviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. hilser den 7. og 8. fremskridtsrapport velkommen og opfordrer Kommissionen til i 2014 i sin 6. rapport om økonomisk og social samhørighed at undersøge, hvilke langsigtede følger det har, at samhørigheden mellem de europæiske lande og regioner aftager med stadig større fart på grund af finanskrisen, og hvilke foranstaltninger, der skal træffes for at nedbringe disse forskelle, navnlig samhørigheden mellem programlande og ikke-programlande;
2. understreger, at BNP fortsat bør være et af hovedkriterierne for at være berettiget til regionalpolitikstøtte, men at dette skal suppleres med andre indikatorer til identifikation af de mest sårbare regioner; understreger, at BNP ikke alene kan give et dækkende billede af den regionale udvikling og den sociale samhørighed, da det ikke tager højde for relevante sociale faktorer såsom indkomstforskelle og arbejdsløshed;
3. opfordrer Kommissionen til at støtte særlige foranstaltninger til skabelse af flere og bæredygtige job, investering i uddannelse i regional og lokal udvikling, tilskyndelse til lokal iværksætterkultur og oprettelse af nye finansielle instrumenter til alle typer virksomheder, og særlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er) med henblik på at bekæmpe den stigende arbejdsløshed, fattigdom og sociale udelukkelse;
4. anerkender, at en stor del af Den Europæiske Socialfonds (ESF's) udgifter tildeles med henblik på at fremme af flere og bedre job, understøtte integration af dårligt stillede

grupper – herunder handicappede – og deres deltagelse og til udvikling af et rummeligt samfund, som er tilgængeligt for alle; understreger dog, at der i krisetider bør lægges mere vægt på, at ESF mere effektivt tager sigte på at bekæmpe lokale og regionale forskelle og social udelukkelse, skabe adgang til beskæftigelse for de mest udsatte grupper og især unge mennesker og for at hjælpe kvinder med at blive genintegreret på arbejdsmarkedet ved at reducere den kønsbaserede opdeling;

5. henviser til, at det store antal unge, der forlader skolen i utide uden noget videreførende afgangsbrev, i visse regioner langt overstiger målet på 10 %, og at unge, der forlader skolen i utide, skal have et tilbud om uddannelse, erhvervsuddannelse eller arbejde, der opfylder deres behov; henviser i denne forbindelse til ungdomsgarantiens betydning for unge, der forlader skolen i utide; understreger, at det for at reducere antallet af unge, der forlader skolen i utide, er vigtigt, at uddannelsessystemet er rummeligt og giver alle unge lige muligheder; understreger, at der må findes en løsning med henblik på integration af lavt kvalificerede unge på arbejdsmarkedet ved at tilbyde tilgængelig erhvervsuddannelse og efteruddannelse af høj kvalitet for at hjælpe dem med at erhverve kvalifikationer, da manglende kvalifikationer kan forhøje risikoen for arbejdsløshed, som igen fører til fattigdom, og medfører en lang række sociale udfordringer i forbindelse med udelukkelse, fremmedgørelse og mislykkede bestræbelser på at opbygge et selvstændigt liv; påpeger, at ESF's bidrag i denne forbindelse er afgørende med hensyn til at hjælpe flere unge med at kunne holde fast ved skolegangen og erhverve de kvalifikationer, der er nødvendige for at få et job og en karriere, og til at sikre bredere adgang til uddannelse af høj kvalitet med særlige projekter for børn fra dårligt stillede befolkningsgrupper og minoriteter, herunder handicappede; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til passende erhvervs- og efteruddannelse til dem, der vil have fordel af det;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage vækstfremmende politikker, herunder prioritering af udgifter til uddannelse, livslang læring, forskning og innovation, da økonomiske stramninger alene ikke er tilstrækkelige til at afhjælpe den nuværende finanskriser;
7. understreger, at de unges beskæftigelsessituation er stærkt afhængig af den generelle økonomiske situation, og at det derfor er yderst vigtigt at støtte, vejlede og overvåge de unge i forbindelse med overgangen fra uddannelse til arbejdsliv; mener derfor, at Kommissionen til at tilpasse fremtidige politikforslag på dette område til initiativerne "Unge på vej" og "Muligheder for unge";
8. fremhæver, at beskæftigelsen i visse regioner fortsat ligger på under 60 %, og at en række regioner endda mangler 20-25 % i at nå deres egne nationale målsætninger, hvilket har særlig negative virkninger for unge, kvinder, ældre, plejere og handicappede, understreger, at visse kriseforanstaltninger har haft en negativ indvirkning på samhørigheden og grundlæggende har øget ulighederne i EU; understreger, at det kræver målrettede foranstaltninger, som løser problemet med jobskabelse, uddannelsesmuligheder og jobbevarelse, at holde højrisikogrupper på arbejdsmarkedet eller at skabe beskæftigelsesmuligheder for dem; understreger, at der i visse afsidesliggende samfund lever mennesker, der allerede i adskillige generationer har levet i arbejdsløshed, og hvoraf først og fremmest de marginaliserede befolkningsgrupper er truet;

9. påpeger, at beskæftigelsesfrekvensen fortsat har ligget et godt stykke under Europa 2020-målet om, at mindst 75 % af befolkningen i alderen 20-64 år skal være i arbejde i 2020; bemærker, at de enkelte medlemsstater, selv om der ikke er specifikke beskæftigelsesmål på regionalt plan, har fastsat nationale mål, som i de fleste tilfælde ikke er opfyldt, da den finansielle og økonomiske krise har haft en meget asymmetrisk virkning på de regionale arbejdsmarkeder, hovedsageligt i Sydeuropa, med en markant stigning i ungdomsarbejdsløsheden;
10. understreger de uligheder, der er konstateret mellem de højeste regionale beskæftigelsesfrekvenser i det nordlige og det centrale EU og de laveste regionale beskæftigelsesfrekvenser i de sydlige regioner;
11. bekræfter, at antallet af fattigdomstruede og materielt underforsynede familier, som lider under materielle afsavn, miljøforringelse og dårlige boligforhold, som har yderst lav arbejdsintensitet, og som trues af social udelukkelse og energifattigdom, ved det såkaldte "byernes paradoks" ofte er højere i hovedstadsregioner, der ifølge indikatorerne regnes for at være udviklede; påpeger, at det – især for familier med enlige forældre, store familier med mindst fire børn, familier, der plejer et familiemedlem (især hvis der er tale om et handicappet familiemedlem), medlemmer af marginaliserede befolkningsgrupper eller ældre mennesker, der er tæt på pensionsalderen – er vigtigt at tage hensyn til spørgsmålet om fysisk tilgængelighed og tilgængeligheden af informations- og kommunikationsmedier, hvis gennemførelse skal måles på grundlag af objektive og sammenlignelige indikatorer, idet der tages hensyn til de demografiske udfordringer;
12. understreger, at videnudveksling og udveksling af samarbejdsmetoder for udvikling og vækst mellem regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne kunne bidrage til at afhjælpe manglen på ekspertise og øge bevidstheden, hvad angår erhvervmæssig mobilitet; mener desuden, at decentralisering og territorial udvikling fremmes yderligere som effektive måder til afhjælpning af den nuværende beskæftigelseskrise;
13. er af den opfattelse, at det er vigtigt at tage fat på problemet med fremme af udviklingen af demokrati på lokalt og regionalt plan, og at dette kræver, at EU udviser et stærkere politisk engagement med hensyn til støtte til skabelse af et gunstigt klima, som kunne styrke de lokale og regionale myndigheders muligheder for at påvirke og overvåge jobskabelsen og den sociale inklusion af deres befolkninger; påpeger, at det civile samfunds mangfoldighed i denne forbindelse kunne spille en central rolle gennem inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i processen med at nå EU-målet for inklusiv vækst;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge investeringerne inden for iværksætteri, virksomhedsopretning og selvstændig erhvervsvirksomhed med henblik på at skabe flere job, især eftersom SMV'er og mikrovirksomheder står for over to tredjedele af EU's job i den private sektor; mener, at der bør lægges særlig vægt på det regionale og lokale niveau; mener endvidere, at investering i socialøkonomisk virksomhed og socialt iværksætteri giver en god yderligere mulighed for at opfylde de samfundsmæssige behov, der ikke bliver opfyldt af offentlige goder og tjenesteydelser;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	26.11.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 30 -: 1 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Alejandro Cercas, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Richard Falbr, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Csaba Őry, Konstantinos Poupakis, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Georges Bach, Jürgen Creutzmann, Jelko Kacin, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Jolanta Emilia Hibner, Sławomir Nitras

17.12.2013

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING

til Regionaludviklingsudvalget

om Kommissionens syvende og ottende rapport om EU's samhørighedspolitik og strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 (2013/2008(INI))

Ordfører: Vilija Blinkevičiūtė

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Regionaludviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at princippet om lige muligheder for mænd og kvinder og ligestillingsprincippet udtrykkeligt er angivet i strukturfondsforordningerne som gennemgående dimensioner i planlægningen og gennemførelsen af politiske tiltag,
- B. der henviser til, at kvinder udgør flertallet af de personer i befolkningen med en videregående uddannelse, men at de dobbelt så hyppigt som mænd ikke er erhvervsaktive (21 % for kvinders vedkommende i EU-28 i 2012 mod 8,4 % for mænds¹), og at kvinder oftere angiver personlige eller familiemæssige årsager til, at de ikke er erhvervsaktive (i 21 % af tilfældene, mens mænd kun angiver familien som årsag i 0,5 % af tilfældene);
- C. der henviser til, at kvinder er mere udsat for ekstrem fattigdom end mænd, og at flere kvinder end mænd er ansat under usikre vilkår, især i landdistrikter; der henviser til, at usikkerheden for kvinder stiger løbende i byområder, især som følge af den økonomiske og finansielle krise;
- D. der henviser til, at vurderingerne af programmerne under samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013, der er finansieret over Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, viser en generelt god bevidsthed i medlemsstaterne om kravene til ligestilling mellem kønnene, når de udarbejder programmerne (70 %), men

¹ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Unemployment_statistics

også, at ligestilling mellem kønnene langt fra er effektivt integreret i programmerne gennem en klar identifikation af problemer eller målbare mål (mindre end 8 %); der henviser til, at den finansielle bistand til fremme af ligestilling mellem kønnene har været faldende¹;

1. opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med samhørighedspolitikken at udvikle programmer og foranstaltninger til fremme af lige økonomisk uafhængighed for kvinder og mænd ved at sikre kvinder lige deltagelse på arbejdsmarkedet og i erhvervsuddannelser, samtidig med at de så tidligt som muligt bør bekæmpe de fortsatte kønsbestemte lønforskelle og dermed også de kønsbestemte pensionsforskelle; anmoder følgelig medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om at træffe konkrete foranstaltninger, der kan realisere kvinders potentiale, hvilket er afgørende for den økonomiske genopretning;
2. anmoder medlemsstaterne om at indføre kønsbudgettering i programmer under samhørighedspolitikken med henblik på at analysere ikke blot programmer, der er specifikt målrettet kvinder, men også alle statslige programmer og politikker, deres virkninger på ressourcetildelingen og deres bidrag til ligestilling mellem kvinder og mænd;
3. anmoder medlemsstaterne om at være opmærksomme på de konsekvenser, som finanspolitisk konsolidering kan få for kvinder på et senere tidspunkt, og på hvordan effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikken kan bruges til at minimere disse konsekvenser;
4. anmoder medlemsstaterne, regionale og lokale myndigheder om at udvikle innovative tiltag og programmer til bekæmpelse af feminiseringen af fattigdom og til fremme af social inklusion, især med fokus på de dårligst stillede grupper af kvinder såsom kvinder med handicap, enlige mødre, kvinder med store familier, migrantkvinder, kvinder, der er ofre for vold, kvinder med ringe uddannelse og kvinder, der er genstand for mangeartede og tværgående former for forskelsbehandling; slår til lyd for indsamling af specifikke data for kvinder, før der iværksættes programmer og tiltag, så der effektivt kan fokuseres på deres konkrete behov;
5. anmoder Kommissionen om i samarbejde med Det Europæiske Ligestillingsinstitut at forbedre medlemsstaternes indrapporteringssystemer yderligere ved at indføre og anvende indikatorer, så det bliver muligt at vurdere det arbejde, der gøres inden for virkelig fremme af ligestilling under samhørighedspolitikken, og i hvilken udstrækning dette arbejde er lykkedes; understreger, at der bør bruges kønsopdelte data, når det undersøges, om programmerne for samhørighedspolitikken lever op til målsætningerne for ligestilling mellem kønnene;
6. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at vurdere samhørighedspolitikken indvirkning på kvinders situation i almindelighed og på strukturfondenes indvirkning derpå i særdeleshed med henblik på at sikre passende tiltag og effektiv gennemførelse af

¹ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/opinions_advisory_committee/opinion_on_gender_equality_in_the_cohesion_policy_2014-2020_en.pdf

programmerne for 2014-2020;

7. opfordrer medlemsstaterne til at bruge de EU-midler, der er til rådighed, mere aktivt for at fremme ligebehandling for kvinder og udviklingen af familievenlige, økonomisk overkommelige og tilgængelige pasningsfaciliteter af høj kvalitet og andre sociale strukturer; understreger betydningen af at forene arbejdsliv og familieliv i forbindelse med lige mulighed og tiltag, der skal bekæmpe arbejdsløshed og social udstødelse;
8. opfordrer indtrængende til, at der rettes særlig opmærksomhed mod de kulturelle og kreative sektorer, der bidrager til at nå "Europa 2020"-strategiens målsætninger, især dem for jobskabelse; understreger disse sektors uundværlige bidrag til udviklingen af regioner og byer; opfordrer til, at en målrettet videreuddannelse af kvinder inden for disse sektorer fremmes på vedholdende måde for at sikre, at kvinders kvalifikationer effektivt kan udnyttes, og nye jobmuligheder kan skabes;
9. anmoder medlemsstaterne om at finde løsninger til nedbringelse af arbejdsløsheden blandt kvinder, således at de undgår at blive uforholdsmæssigt udsat for mobilitet af karrieremæssige årsager, eftersom dette har en direkte og skadelig indvirkning på børn;
10. anmoder Kommissionen om at fremme udveksling af bedste praksis mellem mellemstaterne om kønsmainstreaming i programmerne under samhørighedspolitikken.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	16.12.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 16 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Edit Bauer, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Livia Járóka, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Britta Thomsen, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Izaskun Bilbao Barandica, Doris Pack, Rui Tavares, Angelika Werthmann
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Biljana Borzan, Hans-Peter Mayer

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	22.1.2014
Resultat af den endelige afstemning	+ : 39 - : 1 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Francesca Barracciu, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Nikos Chrysogelos, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė Bernard, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Maurice Ponga, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Richard Seeber, Peter Simon, Evžen Tošenovský, Derek Vaughan